

AC Native OS '26

Et bare-metal kreativt computing-styresystem
Overskudshardware, dyb personalisering og post-OLPC-instrumentet

@jeffrey

Aesthetic.Computer

ORCID: 0009-0007-4460-4913

<https://aesthetic.computer>

[arbejdsudkast — ikke til citation]

Abstrakt. Vi præsenterer AC Native OS, et bare-metal Linux-styresystem, der booter enhver x86_64-computer direkte ind i et kreativt computing-instrument på 7,3 sekunder. Hele systemet—en tilpasset kerne, en 11.943-linjers C-køretid, der kører som PID 1, og en QuickJS JavaScript-motor—fylder i en enkelt 89 MB UEFI-binær uden userspace, uden pakkehåndtering og uden skrivebordsmiljø. OS'et introducerer en model for *enhedsniveau-personalisering*: hver maskine booter med ejerens handle, tilpasset farveskema og en talt hilsen, hvilket gør identitet til en egenskab ved styresystemet snarere end ved et applikationslag. Vi argumenterer for, at installation af dette OS på overskuds-forbrugsbærbare computere—pensionerede ThinkPads, off-lease virksomhedsmaskiner, usolgt lager—skaber et levedygtigt alternativ til både OLPC-modellen med specialfremstillet uddannelseshardware og Apple-modellen med identitet-gennem-kommercielt-økosystem. Hvor OLPC designede en \$100-bærbar, der kostede \$200, og Apple sælger en \$1.000-identitet, der kræver en \$1.000-enhed, forvandler AC Native OS en \$50 overskudsmaskine til et personligt kreativt instrument med over-the-air-opdateringer, ingen IT-infrastruktur og ingen løbende omkostninger. Vi beskriver arkitekturen, personaliseringsmodellen, OTA-opdateringssystemet og implikationerne for adgang til kreativ computing.

1. INTRODUKTION

One Laptop Per Child (OLPC)-projektet [Negroponte, 1995, Kraemer et al., 2009] foreslog, at universel

computing-adgang krævede design af ny hardware—en \$100-bærbare specialbygget til uddannelse. XO-laptops blev leveret med et tilpasset OS (Sugar), tilpasset hardware og en tilpasset distributionsmodel. Projektet producerede vigtige idéer, men kæmpede med en grundlæggende spænding: tilpasset hardware er dyrt at designe, fremstille og vedligeholde, og \$100-målet blev aldrig opnået i stor skala.

I mellemtiden producerer forbruger-computing-markedet en konstant overflod af funktionelle maskiner. Virksomheders leasingcyklusser pensionerer millioner af bærbare hvert 3–5 år. Detailoverskud, annullerede ordrer og kosmetiske defekter genererer lagerlagre. E-waste-genbrugere modtager maskiner med års brugbar levetid tilbage. Disse overskudscomputere—ThinkPads, EliteBooks, Latitudes—er tilgængelige for \$30–80 med moderne processorer, 8–16 GB RAM, WiFi, tastaturer og skærme.

AC Native OS tager den modsatte tilgang fra OLPC: i stedet for at designe tilpasset hardware designer vi et tilpasset styresystem, der forvandler *enhver* x86_64-forbrugsmaskine til et dedikeret kreativt computing-instrument. Hele OS’et er en enkelt fil. Installation på et USB-drev tager under et minut. Maskinen booter på 7,3 sekunder ind i et musikinstrument, et tegneværktøj eller et programmeringsmiljø—med ejerens navn på skærmen og deres stemme, der hilser dem ved navn.

Denne artikel beskriver systemarkitekturen (§2), personaliseringsmodellen (§3), overskudshardwareten (§4), OTA-opdateringssystemet (§5), sammenligninger med eksisterende tilgange (§6) og implikationer for adgang til kreativ computing (§7).

2. ARKITEKTUR

AC Native OS er struktureret som fire lag: en minimal Linux-kerne, en LZ4-komprimeret initramfs, en C-køretid der kører som PID 1, og en QuickJS JavaScript-motor der eksekverer interaktive programmer (“pieces”).

2.1 Bootkæde

Systemet booter via UEFI uden bootloader. Linux-kerne (6.14.2) er kompileret som en EFI-stub—kernen er bootloaderen. Den indeholder en indlejret initramfs komprimeret med LZ4, så hele styresystemet er en enkelt fil: `BOOTX64.EFI` på en FAT32 EFI System Partition.

1. UEFI-firmware indlæser `EFI/BOOT/BOOTX64.EFI` (89 MB)
2. Kernen dekomprimerer `initramfs` til `tmpfs`
3. `/init` (symlink til `/ac-native`) starter som PID 1
4. Montér `/proc`, `/sys`, `/dev`, `/tmp`
5. Montér EFI-partition til `/mnt`, læs `config.json`
6. Initialisér DRM-skærm, render personaliseret boot-splash
7. Initialisér ALSA-lyd, afspil boot-tone (E5→B5)
8. Initialisér inputenheder (tastatur, trackpad, touchscreen)

9. Auto-forbind WiFi (stille, ingen brugerinteraktion)
10. Indlæs standard-piece, kald `boot()`, gå ind i hovedløkke

Total boottid fra strøm til interaktivt piece: **7,3 sekunder**.

2.2 Køretiden

C-køretiden (`ac-native`, 11.943 linjer fordelt på 14 kildefiler) erstatter hele det traditionelle OS-userspace. Der er ingen `systemd`, ingen shell, ingen pakkehåndtering, ingen login-prompt. Køretiden håndterer direkte:

- **Skærm:** DRM/KMS modesetting, dobbeltbuffret software-framebuffer
- **Lyd:** ALSA PCM ved 192 kHz, 32-stemmig polyfonisk synthesizer med rumklang
- **Input:** evdev-polling for tastatur, trackpad, touchscreen, analoge taster
- **WiFi:** wpa_supplicant-integration, auto-forbindelse, DHCP
- **Kamera:** V4L2-optagelse, YUYV-konvertering, QR-kodescanning
- **Tale:** Text-to-speech via flite (mande- og kvindestemmer)
- **Netværk:** WebSocket-klient med TLS, UDP, HTTP via curl

2.3 Piece-eksekvering

Pieces er JavaScript ES-moduler (`.mjs`) eksekveret af QuickJS [Bellard, 2019]. Køretiden eksponerer C-funktioner til JavaScript som “system”-API’en—grafikprimitiver, lydsyntese, inputhændelser, hardware-info og systemkontrol. Piece-livscyklussen afspejler den browserbaserede Aesthetic.Computer-plattform [Jeffrey, 2026]: `boot()`, `act()`, `sim()`, `paint()`, kørende ved 60 fps.

```
function boot({ system, screen }) {
  system.tts("welcome")
}

function paint({ wipe, ink, write, screen }) {
  wipe(20, 10, 40)
  ink(255)
  write("hello", { center: "xy" })
}

export { boot, paint };
```

Pieces kan hot-swappes uden genstart via `system.jump("piece-name")`. OS’et leveres med 11 pieces inklusiv et kromatisk tastaturinstrument, en kommandolinjenavigator, et systemadministrationspanel, en Claude AI-chatklient og en terminalemulator.

2.4 Størrelsesbudget

Hele styresystemet er mindre end en typisk browser-download. Det passer på ethvert USB-drev produceret i de sidste 15 år.

Komponent	Størrelse
Linux-kerne (kompileret)	~10 MB
ac-native binær	1,2 MB
QuickJS-motor	0,8 MB
Delte biblioteker (libc, libdrm, ALSA, SSL, flite)	~45 MB
WiFi-firmware (iwlwifi)	4,9 MB
Pieces, skrifttyper, certifikater	~28 MB
Initramfs (ukomprimeret)	~201 MB
Initramfs (LZ4-komprimeret)	~90 MB
Endeligt image (vmlinuz)	~89 MB

Table 1: Systemstørrelsesfordeling.

3. ENHEDSNIVEAU-PERSONALISERING

Forbrugerstyresystemer placerer identitet i applikationslagene: et Apple ID, en Google-konto, et Microsoft-login. Enheden selv er generisk, indtil en bruger logger ind. AC Native OS inverterer dette: identitet er en egenskab ved bootpartitionen.

3.1 config.json

En JSON-fil på EFI System Partition gemmer ejerens identitet:

```
{
  "handle": "jeffrey",
  "colors": [180, 72, 135],
  "tokens": { "claude": "... " }
}
```

Denne fil vedbliver på tværs af OS-opdateringer, fordi OTA-processen erstatter kernebinæren, men bevarer resten af EFI-partitionen. Enheden husker, hvem den tilhører, selv mens dens software udvikler sig.

3.2 Boot som hilsen

Når maskinen tændes, renderer bootsekvensen ejerens handle i animeret regnbuetekst på splash-skærmen: “hi @jeffrey.” Text-to-speech-motoren siger hilsenen højt: “hi jeffrey.” Ved nedlukning: “bye jeffrey.” Computeren *kender dig* på det dybeste niveau af softwarestakken—ikke fordi du loggede ind på en tjeneste, men fordi dit navn er skrevet ind i bootpartitionen.

Dette er en fundamentalt anderledes model end både Apple (identitet gennem køb og konto) og OLPC (identitet gennem institutionel distribution). Her indskrives identitet direkte i enheden af handlingen at flashe den. Den person, der forbereder USB-drevet—en lærer, en forælder, en ven eller brugeren selv—skriver ejerens navn ind i maskinens første bevidsthedsmomenter.

3.3 Build-identitet

Hvert OS-build modtager et unikt navn afledt af dets git commit-hash: et adjektiv parret med et dyr (f.eks. “keen-egret,” “swift-otter,” “bright-phoenix”). Dette navn vises i gylden tekst under boot, tales via TTS og

eksponeres til pieces gennem `system.hw.buildName`. Maskinen har *to* identiteter: hvem den tilhører, og hvilken version af sig selv den kører. Begge annonceres ved boot.

Navngivningssystemet producerer 73.000 unikke kombinationer (365 dyr × 200 adjektiver) og er deterministisk: det samme commit producerer altid det samme navn. Brugere udvikler hengivenhed for deres build-navne. Maskinen er ikke et serienummer; den er “keen-egret.”

4. OVERSKUDSHARDWARETESEN

4.1 OLPC-lektionen

OLPC demonstrerede, at hardware-først-tilgange til computing-adgang møder sammensatte udfordringer [Kraemer et al., 2009]: tilpasset hardwareudvikling overskrider fremskrivninger, produktion i stor skala kræver institutionelle partnerskaber, der begrænser design, og vedligeholdelses/reparationsinfrastruktur skal bygges fra bunden. XO-laptopens \$100-mål blev til \$188 ved produktion. Sugar OS kunne trods innovativt design ikke opretholde et udviklerøkosystem omkring specialfremstillet hardware.

Raspberry Pi [Raspberry Pi Foundation, 2012] adresserede delvist omkostningen (\$35), men introducerede anden friktion: brugere må selv levere skærm, tastatur, mus, SD-kort og strømforsyning—tilbehør, der ofte koster mere end boardet. De samlede omkostninger for en funktionel Pi-arbejdsstation nærmer sig \$150–200.

4.2 Overskud som materiale

x86_64-bærbar-overskudsmarkedet tilbyder en helt anden ligning. En pensioneret ThinkPad X1 Carbon (2019–2021-årgang) sælges for \$50–80 med:

- 14” 1080p eller 2K-skærm
- 4–8 kerne Intel-processor
- 8–16 GB RAM
- WiFi 6, Bluetooth
- Fuldt tastatur og trackpad
- 6–10 timers batteri
- USB-C-opladning (universel)

Disse er komplette, selvstændige computere, der kun behøver et USB-drev for at blive kreative instrumenter. Overskuddet eksisterer på grund af virksomheders opdateringscyklusser, ikke fordi hardwaren er fejlet. En 2020 ThinkPad, der kører AC Native OS, booter hurtigere, kører glattere og præsenterer en mere fokuseret oplevelse end den samme maskine, der kører Windows 11.

4.3 Økonomien

Overskudstilgangen kræver ingen fremstilling, ingen forsyningskæde, ingen mindste ordremængder. En skole, et kulturhus eller en enkeltperson kan anskaffe maskiner én ad gangen fra lokale genbrugere, online markedspaladser eller virksomheders IT-afdelinger. Hver mask-

Tilgang	Enhedsomk.	Tilbehør
OLPC XO-1	\$188	\$0
Raspberry Pi 5	\$35	\$100–150
Chromebook (ny)	\$200–300	\$0
iPad (edu-pris)	\$299	\$0–130
Overskuds-ThinkPad + AC OS	\$50–80	\$0

Table 2: Sammenlignende omkostning ved computing-adgangstilgange.

ine flashers med en personaliseret AC Native OS USB på under et minut.

4.4 Imod Apple-modellen

Apples tilgang til personlig computing binder enhedsidentitet til et kommercielt forhold. Dit navn optræder på enheden, fordi du købte den gennem et Apple ID. Dine præferencer vedbliver, fordi de synkroniserer via iCloud. Dine kreative værktøjer er tilgængelige, fordi du abonnerer på tjenester. Enheden er personlig, fordi den er *købt*.

AC Native OS foreslår, at enhedsidentitet kan indskrives snarere end købes. En \$50 overskudslaptop med “hi @maria” på sin bootskærm, hendes yndlingsfarver i splashet og hendes navn sagt højt er *mere personlig* end en \$1.000 MacBook, der hilser ingen. Personaliseringen er dybere—den lever under applikationslaget, under skrivebordet, i de første øjeblikke af bootsekvensen—og den koster intet ud over handlingen at skrive en konfigurationsfil.

Dette er ikke et argument imod kvalitetshardware. Det er et argument for, at forholdet mellem en person og deres computer ikke behøver at være medieret af et køb, en konto eller et abonnement. Instrumentet kender dig, fordi nogen—måske dig—*fortalte det*.

5. OVER-THE-AIR-OPDATERINGER

En kritisk udfordring for ethvert distribueret computing-projekt er vedligeholdelse. OLPC-udbredelser kæmpede med softwareopdateringer i regioner med begrænset forbindelse [Warschauer, 2004]. Chromebooks løser dette med obligatorisk cloud-forbindelse. AC Native OS tager en mellemvej: opdateringer er automatiske, når WiFi er tilgængeligt, men enheden er fuldt funktionel offline.

5.1 Opdateringsmekanisme

1. Ved WiFi-forbindelse tjekker OS’et `/api/native/version`
2. Hvis et nyere build eksisterer, downloades det nye kerneimage (~89 MB) med fremdriftssporing
3. Det nye image skrives til EFI-partitionen og erstatter `BOOTX64.EFI`
4. En byte-for-byte SHA256-verifikation bekræfter skrivningen

5. Enheden genstarter i den nye version

`config.json`-filen bevares på tværs af opdateringer—enheden bevarer ejerens identitet, farver og tokens. Opdateringsprocessen er hærdet mod strømtab: kildeimage valideres før kopiering, filsystemet dobbeltsynkes, og verifikation sker mod en frisk monteret partition for at forhindre cacheartefakter.

5.2 Ingen IT-infrastruktur

I modsætning til Chromebook-udbredelser, der kræver Google Admin Console, MDM-profiler og institutionelle Google Workspace-konti, kræver AC Native OS ingen administrationsinfrastruktur. Hver enhed er autonom. Opdateringer spredes, når enheden forbinder til et vilkårligt WiFi-netværk. Der er ingen tilmelding, ingen flådestyring, ingen per-enhed-licensering. De driftsomkostninger er nul.

6. RELATERET ARBEJDE

Uddannelses-OS-projekter. Sugar OS (OLPC) var pioner inden for enkeltformåls-uddannelsesstyresystemer, men var begrænset af sin hardwareafhængighed. Endless OS målretter lavspec-hardware med offline-førstindhold, men bevarer en traditionel skrivebordsmetafor. PrimTux og Edubuntu tilpasser Linux-distributioner til uddannelse, men gentænker ikke OS-laget selv.

Kiosk- og enkeltformålssystemer. Digital signage-OS’er (Screenly, Yodeck) demonstrerer, at enkeltformåls-Linux-udbredelser kan vedligeholdes i stor skala via OTA-opdateringer. AC Native OS anvender denne driftsmodel på kreativ computing snarere end indholdsvisning.

Kreativ computing-adgang. Processing [Reas and Fry, 2007] og Scratch [Resnick et al., 2009] sænkede barrieren for kreativ kodning, men antager et generelt OS nedenunder. Sonic Pi [Aaron, 2016] kører på Raspberry Pi, men kræver Raspbian. AC Native OS eliminerer OS-afhængigheden helt—det kreative værktøj *er* OS’et.

Konviviale værktøjer. Illichs koncept om “værktøjer til konvivialitet” [Illich, 1973]—værktøjer, der udvider personlig autonomi snarere end at kræve specialiseret ekspertise—resonerer med AC Native OS’s design. Enheden kræver ingen systemadministration, ingen IT-support, ingen teknisk viden ud over at tilslutte et USB-drev. Paperts konstruktionisme [Papert, 1980] informerer valget af et kreativt instrument (ikke en indholdskonsumptionsenhed) som standardoplevelsen.

Medieteori. Kittlers argument om, at software tilslører den materielle virkelighed af beregning [Kittler, 1995], inverteres af AC Native OS: uden skrivebordsmiljø, uden window manager og uden abstraktionsslag gøres forholdet mellem kode og hardware synligt. McLuhans observation om, at mediet former budskabet [McLuhan, 1964], gælder bogstaveligt: styresystemet *er* instrumentet, og dets begrænsninger (ét piece ad gan-

gen, immediate-mode grafik, direkte lydsyntese) former det kreative output.

7. IMPLIKATIONER OG FREMTIDIGT ARBEJDE

7.1 En distributionsmodel

Overskudshardwaretesen antyder en distributionsmodel: organisationer anskaffer pensionerede laptops i bulk (\$30–80 stykket), flasher personaliserede AC Native OS USB'er og distribuerer dem. Enhederne booter ind i kreative instrumenter, der opdaterer sig selv. Omkostningen per enhed er en brøkdel af enhver eksisterende tilgang, og miljøpåvirkningen er negativ—maskiner omdirigeres fra e-waste-strømme.

Et klasseværelse med 30 kreative computing-instrumenter kunne provisioneres for \$1.500–2.400 i hardware, plus arbejdet med at flashe USB-drev. Intet løbende abonnement, ingen IT-supportkontrakt, ingen administrerede konti.

7.2 Enhed som instrument

Valget om at boote ind i et musikinstrument (notepat, et kromatisk keyboard) frem for et skrivebord eller en browser er bevidst. Enheden er ikke en “computer” i forbrugerforstand—den er et instrument, der tilfældigvis er programmerbart. Denne indramning, lånt fra Aesthetic.Computer's designfilosofi om “instrument, ikke IDE,” ændrer brugerens forhold til maskinen. Du “bruger” ikke enheden; du *spiller* den.

7.3 Vedligeholdelse som omsorg

Ukeles' “Manifest for Maintenance Art” [Ukeles, 1969] genfortolker vedligeholdelse som en kreativ handling. AC Native OS's OTA-system legemliggør dette: hver opdatering har et navn (“keen-egret” bliver til “swift-otter”), enheden annoncerer sin nye identitet, og overgangen er en lille begivenhed snarere end en usynlig baggrundsproces. Vedligeholdelse gøres synlig, endda fejret.

7.4 Begrænsninger

Systemet målretter i øjeblikket x86_64 UEFI-maskiner, hvilket udelukker ARM Chromebooks og ældre BIOS-only hardware. WiFi-understøttelse afhænger af Intel iwlwifi-firmware; Broadcom- og Realtek-adaptore understøttes endnu ikke. Enkelt-piece-adgangen-modellen begrænser multitasking. Software-rastereren, selvom den er tilstrækkelig til 2D-grafik ved 60 fps, kan ikke accelerere 3D-rendering. Disse begrænsninger er arkitektoniske valg, ikke permanente begrænsninger.

7.5 Fremtidige retninger

- **ARM-understøttelse:** Måletning af Chromebooks (Mediatek/Qualcomm) ville tilgå den største pulje af

overskuds-uddannelseshardware

- **Mesh-netværk:** Peer-to-peer piece-delning og multiplayer uden internetinfrastruktur
- **Hardware GPU:** DRM render nodes til accelereret grafik, mens bare-metal-modellen bevares
- **Multi-piece:** Delt skærm eller fanebaseret piece-navigation til let multitasking
- **Fællesskabs-flashing:** Begivenheder, hvor deltagere flasher og personaliserer overskudsmaskiner sammen

8. KONKLUSION

AC Native OS demonstrerer, at en komplet kreativ computing-oplevelse kan leveres i 89 MB, boote på 7,3 sekunder og køre på hardware, der koster mindre end en lærebog. Ved at målrette overskuds-forbrugslaptops frem for specialfremstillet hardware omgår systemet de fremstillings-, distributions- og vedligeholdelsesudfordringer, der begrænser OLPC. Ved at placere identitet i bootpartitionen frem for i en kommerciel konto tilbyder det en personaliseringsmodel, der er dybere end Apples og koster intet.

Systemet er ikke en prototype eller et proof of concept. Det er udbredt på fysisk hardware, modtager OTA-opdateringer og kører en fuldt funktionel kreativ computing-køretid med lydsyntese, WiFi-netværk, kamerainput og text-to-speech. Dets 11.943 linjer C erstatter hele det traditionelle userspace.

Spørgsmålet, AC Native OS stiller, er ikke teknisk men økonomisk og kulturelt: givet at millioner af funktionelle computere kasseres hvert år, og at et komplet kreativt styresystem fylder i 89 MB, hvad forhindrer enhver person fra at have et personligt kreativt instrument? Svaret er ikke hardwareomkostninger, ikke softwarekompleksitet og ikke infrastrukturkrav. Det kan simpelthen være, at ingen har prøvet.

ORCID: 0009-0007-4460-4913

Oversat fra engelsk. Originalversion tilgængelig på <https://papers.aesthetic.computer>

References

- Samuel Aaron. Sonic pi – performance in education, technology and art. In *Proceedings of the International Conference on Live Coding*, 2016.
- Fabrice Bellard. Quickjs javascript engine. 2019. URL <https://bellard.org/quickjs/>. A small and embeddable JavaScript engine.
- Ivan Illich. *Tools for Conviviality*. Harper & Row, New York, 1973.
- @jeffrey. Aesthetic computer '26: A mobile-first runtime for creative computing, 2026. Companion paper describing the AC platform.

- Friedrich A. Kittler. There is no software. *CTheory*, 1995. Article a032.
- Kenneth L. Kraemer, Jason Dedrick, and Prakul Sharma. One laptop per child: Vision vs. reality. In *Communications of the ACM*, volume 52, pages 66–73. ACM, 2009.
- Marshall McLuhan. *Understanding Media: The Extensions of Man*. McGraw-Hill, New York, 1964.
- Nicholas Negroponte. *Being Digital*. Alfred A. Knopf, New York, 1995.
- Seymour Papert. *Mindstorms: Children, Computers, and Powerful Ideas*. Basic Books, New York, 1980.
- Raspberry Pi Foundation. Raspberry pi, 2012. URL <https://www.raspberrypi.org>. A low-cost single-board computer for education.
- Casey Reas and Ben Fry. *Processing: A Programming Handbook for Visual Designers and Artists*. MIT Press, Cambridge, MA, 2007.
- Mitchel Resnick, John Maloney, Andrés Monroy-Hernández, Natalie Rusk, Evelyn Eastmond, Karen Brennan, Amon Millner, Eric Rosenbaum, Jay Silver, Brian Silverman, and Yasmin Kafai. Scratch: Programming for all. *Communications of the ACM*, 52(11):60–67, 2009.
- Mierle Laderman Ukeles. Manifesto for maintenance art 1969! 1969. Proposal for an exhibition “Care”.
- Mark Warschauer. Technology and social inclusion: Rethinking the digital divide. 2004.